

Et hos usq. aures transeuntes extrinsecus continentium & nolentium scire.
 qd quidem qualis dictio significat. quomodo eam oportet & palas
 acque potentes & manifestiores dictiones declarare. Patientiumq.
 elementis et litteris non intellectis & syllabis. & dictionibus in
 cognitis & non ingredientibus in animę suę intellectuale. sed
 foris circa labia et auditus suos percrepantibus. Ac si non
 liceat quattuor numerum per bis duo significare aut simplā lineā
 per rectā lineam. Aut maternitatem per paternitatem.
 Aut aliis quibusdam multis orationis partibus idipsū significan-
 tibus. Oportet scire scdm rectā rationem quia ^Velementis.
 et syllabis. et dictionibus. et scribituris et orationibus utimur p
 sensus sicut & intellectuales uirtutes cum anima diformis
 facta p unitatem ignotae inaccessibilis lucis radus desiderabilis
 inuisibilibus theoris. Cum uero animus p sensibilia remoueri
 festinat ad contemplabiles inuisibilitates. Preciosiores omib
 sunt clariore^x sensibus puer^x tus. lucidiora uerba planiora
 uisibilibus sicut cum non plana sint accumbentia sensib
 neq. ipsa animo assistere sensibilia bene poterunt.
 Veruntamen ut non hec dicere putemur tanquam
 diuina eloquia submouentes. Audiant hanc amoris
 nominationē criminantes. Ama eā inquit. & custodiet te. Ample-
 xare eā & exaltabit te. Honora eā. ut cōphendat te. Et quęcūq.
 scdm amatorias theologias laudant. Et quidē uisū est quibda
 nr̄is ierologis & diuini^{us} ēē amoris nomen eo dilectionis.
 Scribit autem et diuinus ignatius. meus amor crucifixus est.
 Et in ipsis ante introductionibus eloquiorū inuenies quēda dicente

T Signū necessariū.

T Quia p. eque potentia siue
 p. eide uirtutis uirtu n. phibemua
 dictiones p. ferre.

V Quare syllabis utamur &
 dictionib. seu orationib.

S Intellectualis uirtutes aut.
 intellectus q. inferiores sūt. & diffi-
 patione siue diffeminatione m̄tis.
 Quando q. uult anima ad dñm eū.
 & ut possibile ē ei uniri. oculū q. de
 suū id m̄te ipsā auertere debet
 a particularib. & ad generaliora
 resiliare. Particulares autē sūt intellectus
 ut dicim^r. Atq. m̄tis. Tota facta &
 interioris euerſa. unalitas de cetero
 & simplicitas facta immitti siue conari
 ut aptari poterit diuini radus plauda-
 bile ignorantia. n̄ tamē ignorantia
 quę p. m̄disciplinationē fit. scēa quę
 cognoscit qd ignoret incōphensibilitadi.
 cognoscet autē fruens diuini splendorib
 n̄ p. sensibiles oculos. n̄ enī his cōphendit.
 sed sup̄is uisib. m̄tis scilicet purgationib.

X. Enarrat qd sint clariore^x sensuū
 puer^x tus siue transuersiones. & dicē
 lucidiora ūba siue clariore^x se s̄m̄res
 & quęq. uisibiles sūt plana siue exp̄ssiora

t. Sensus scilicet.

D. Notandum quia & tunc erat qd q
 reprehendebant nomina. q. obmutes-
 cere facit ex diuina scribura.

A. Sciendum qd ante introductiones
 diuini scribura vocat ea quę sunt
 salomonis a. q. sunt dicta q. recodit.

Ergo siue languor manifestus est quod defectus & superfluitas sit materialium corporum. neque mensural. neque ordinatione patientium. sed punitur per materiam. una super bene ordinatam temperantiam. dissidente facientium infirmitate. Usque adeo ergo languor est incorpore. quod quomodo ordo defecerit. Inequalitas enim humorum. ordine soluit. & languor apparet corpore dissoluto. In quo languor consistit. Si notandum exemplum languoris. Si enim ut humoribus in quibus. ut ordine non seruaturibus. Vnde substantificat malum. Si enim malum priuatio est boni. bonumque substantificat priuationem suam. Substantificat ergo malum quod priuatio est boni. X. Quia particulari boni participatione. & in priuatio ipsius substantificat. Vnde species est mali ut patet diximus. Non enim substantium ipsum malum est. quod nec est. hoc enim esse malum est.

cipit tam bonum secundum ipsam unitatis & amicitiae obscuram consonantiam..
Et furor participat bonum per se mouendo & appetendo opinabilia. mala ad opinabile bonum erigere & conuertere. Et ipse certans utque appetens tamquam totus utque appetens. & egregie sibi opinio nis & hoc appetere & ad egregiam unitatem respicere participat bonum. Et si omnino bonum conspexeris. neque essentia est. neque uita. neque concupiscentia. neque motus. neque aliud aliqd. Itaque & fieri ex corruptione generatione non est mali uirtus. sed minoris boni aduentus. Quam & ergitudo defectus est ordinis non omnis. Si enim hoc fieret. neque ergitudo ipsa subsisteret. Manet & est. ergitudo essentia habens minimum ordinem & in se substitutum. Quid enim omnino expertus boni neque omnino. neque in existentibus. Id autem mixtum per bonum in existentibus. ac per hoc in existentibus & omnino. quantum bonum participat. Magis autem existentia omnia tantum erunt magis & minus quantum optimum participauit. Et enim in essendiendo per se ipsum nunquam. nusquam. omnino. neque erit. Hoc autem ibi quidem. omnino. ibi uero non omnino. quantum quidem recidit ab eo quod semper est non est. Quantum autem ex eo accepit. tantum est. & ei omnino esse. & quod non omnino. ipso continetur & saluatur. Et malum quod quidem est. omnino ab bono recessio. neque in magis. neque in minus bonis erit. Hoc autem ibi quidem bonum. ibi uero non bonum. pugnat quidem bono cuida. non omni autem bono. Tenetur autem & hoc boni participatione & substantificat & summet priuationem bonum tota sui participatione. Omnino enim ab eunte bono. quod erit bonum. neque mixtum neque per se malum. Si enim malum imperfectum est. bonum absentia. perfectissimi boni